

2018, " :
022281 :
) (10 :

20 —)20×1(—
30 — (15×2(—
25 — (25×1(—
25 — (25×1(—
100 — "

; 40 — ; 20 — :
30 —

!) , (— , " "

!

/ /

_____ , _____ : _____ .

) 20(

_____ (3-1 _____ : _____
_____ (9-7 _____ (6-4 _____ :

) 20(_____

3-1 _____ , _____

1

?

) 8(

"

"

מהומה אחרת התגלעה [] בקיסריה, שם נפלה קטטה בין היהודים ויושבי העיר הנוכרים. היהודים טענו לזכותם על העיר, כי מייסדה - המלך הורדוס - היה יהודי. הנוכרים הודו אמנם שבונה העיר היה יהודי, אך טענו שהעיר שייכת לנוכרים, שכן לו רצה הורדוס להועיץ ליהודים לא היה מציב בה פסלים ולא מקים בה מקדשים. אלה, אם כן, היו נקודות המחלוקת בין שני הצדדים, וההתנצחות עברה להתנגשות בנשק.

[...]

היהודים עלו על יריביהם בעושרם ובכוח גופם, אך הנוכרים [] נהנו מתמיכת הצבא כי את מרבית החיילים גייסו הרומאים בסוריה, ולכן היו אלה נכונים להושיט להם עזרה כלקרובי משפחה.

[...]

פעם אחת בהיות יד היהודים על העליונה, הופיע הנציב פליקס בכיכר [] ובאוימים ציווה עליהם לסגת. כאשר לא שעו [] לדבריו שילח בהם חיילים שהרגו רבים, ואחר כך גם בזזו את רכוש ההרוגים.

[...]

הנציב אלבינוס [...] אין בעולם מעשה נבלה שלא ביצע. לא זו בלבד שבניהול ענייני הציבור גנב ושדד את רכושם של יחידים והכביד את נטל המיסים על העם כולו, אלא אף שחרר, תמורת כופר שקיבל מבני המשפחה, אנשים שנאסרו באשמת שוד בידי המועצות המקומיות והנציבים הקודמים, ורק מי שלא היה בידו לשלם נשאר במאסר כפושע.

(, ' , _____ , _____ : _____ , _____) (253-252 ' .2011 , _____)

) 12(. _____

+022281' , "

- 3 -

,
____ ?

_____ **.2**

) 10(.

) 10(

_____ **.3**
_____ " " " "
) 10(. _____
" " " "
) 10(. _____

) 20(

. _ : _
_____ .64 _ ,
_____ ' _ .4

ביום התשלום [] יתאספו [] במקום ציבורי כגון השוק. בעמידה עליהם לחכות שם במקום הנמוך והמזוהם ביותר. הפקידים המייצגים את החוק יוצבו מעל להם ויעמדו כמאיימים, למען יחשבו בליבם, הם זולתם, כי מטרתנו להשפילם בהעמידנו פנים כאילו יורדים אנו לנכסיהם. הם יבינו כי שוב חסד אנו עושים עימם בקבלנו מידיהם את הג'ִיָּה [] ונניח להם בכך. אחרי כן יגררום אחד־אחד אל הפקיד הממונה לקבל תשלום. בעת התשלום יקבל הד"מי [] מהלומה ויידחף הצידה למען יחשוב כי ניצל מן החרב בזכות העלבון. זה כך ינהגו ידידי האל, בני דורות ראשונים ואחרונים, עם אויביהם הכופרים.

, - " ") (' ()56-55' . " ,

. ' , _
) 10(. _ _
_____ , ' .
) 10(

.5

_____ .
_____ ,
) 12(.
) 8(. _

+022281' , "

- 5 -

)

("

'

.6

(10(.

":)" (.

."...[

) 10(.

"

—

9-7

.7

בקהילה היה מקופל כל עולמו של היהודי מיום היוולדו (או מיום השתקעתו בעיר) ועד פטירתו. כל ציאתו היה לקהילה, ובמסגרתה מצא את התשובה לכל צרכיו ובעיותיו. בני העיר היהודים היו כפופים כקולקטיב [] למרותו של מלך, של בישוף או של פֶּרוֹן כלשהו, אך כפרטים הם היו נתיניה של הקהילה, כעין מדינה בתוך מדינה. לא היה כמעט תחום בחייהם של בניה שהקהילה לא פרשה עליו את כנפיה. סמכותה ופיקוחה הקיפו את כל תחומי העשייה: הקפדה על שמירת זכות ההשתקעות וההשתכנות, גביית המיסים הקולקטיבית, פיקוח על נכסי דלא נידי [] ועל המסחר, שמירה על הסדר הציבורי, שפיטה והענשת עבריינים, פיקוח על קיום דיני האישות וכל הנובע מהם בחיי המשפחה, הייצוג כלפי חוץ (הכרוך בשתדלנות ובשיחוד), סיפוק הצרכים הדתיים, עזרה הדדית ועזרה לנצרכים, הגנה על יתומים ועל כל היסודות החלשים בחברה.

(' 327 . 2008 , , , ')

" " ,

) 12(

) 8(. ,

+022281' , "

- 7 -

.8

) 8(?16 ,

) 12(

.9

) 10(.

) 10(.

) 30(

) 15— (13-10 —

.10

.1937

) 8(

,19

) 7(. ,

.11

19

) 8(. — — .

) 7(.

.12

) 6(. , — .

) 9(. — .

.13

· , , , :

) 8(. — .

) 7(.

) 25(

.16 14

.14

1948 12

.(1948 14 ")

הכוחות הסדירים של הארצות השכנות ברגע זה עם ציודם ונשקם - יש להם יתרון. אולם, פה השיקול של האפשרויות לא יכול כבר להישקל רק שיקול צבאי טהור של נשק נגד נשק ויחידות נגד יחידות. כי אנחנו חסרים את הנשק הזה והמשורנים הללו. השיקול מתחיל באותה מידה רק שהאנשים שלנו, המורל שלהם, היכולת שלהם והתוכניות שלנו והטקטיקה שלנו תצלחנה להתגבר על כוח זה. במקרים מסוימים הוכח, שלא המספר והפורמזיה [] קובעים, אלא דבר אחר. אבל באופן אובייקטיבי, ללא ספק יש להם יתרון גדול ברגע זה.

[...]

כוחות האוויר שלנו, אם להשוות אותם אל כוחות האוויר של האויב - אז בכלל לא כדאי להשוות. כי כוחות האוויר שלנו אינם. האווירונים שהיו צריכים להגיע - טרם הגיעו. ייתכן שעוד יספיקו להגיע ביום המכריע.

[...]

אם אני רוצה לסכם ולהיות זהיר, הייתי אומר ברגע זה, שהשאנסים [] שקולים מאוד. אם להיות יותר כנה, הייתי אומר, שהיתרון שלהם גדול, אם כל הכת הזאת [] תבוא ותילחם בנו.

(' (, , , " ' 306-307)

) 15(

) 10(

+022281' , " ,

- 10 -

(1947-1945(_____ **.15**

)" , " , (

?

),1946 - 1945 (

) 13(

: _____ .

) 12(.

_____ .

_____ **.16**

) 13(.

) 12(.

.

" "

הרי ידענו את הדברים האלה, לא?!
ידענו, כן. גם לפני משפט אייכמן ידענו. חוקרים והיסטוריונים ובעלי אסופות טרחו בעבודה אינסופית
בארץ ובחוץ-לארץ והעניקו לנו את ספרות הדוקומנטציה [], זו שרבים כיסו עיניהם בהתקרבים אליה.
והיה "יד ושם", והיה "מוזיאון השואה והמרד" בבית יצחק קצנלסון בקיבוץ לוחמי הגטאות.
אך כאשר עבר החומר הזה אל שולחן התביעה והיה לחלק מכתב-האישום, כאשר פרצו המסמכים האלה
מדממת הארכיונים, דומה היה כי כעת הם מדברים בפעם הראשונה, והידיעה היא הייתה שונה מאוד
מהידיעה הזאת.
חלה בהם אותה תמורה המתחוללת בדברים היוצאים מן הכוח אל הפועל ותהליך זה שחרר אנרגייה
עצומה של "כעת אני מבין ותופס".
כעת התחוללה השואה, ולא בכל תאריך אחר שבין השנים ההן לבין תחילת המשפט.
[...] חייב היה אייכמן להיתפס כדי שהעם יעצור כוח לשאול, באיחור זמן: "מה עשו לי שם?".
[...]
אם נפתח דף חדש, הרי נפתח הוא בתוכנו. אנו רואים כעת את הדברים אחרת.
אנחנו קבענו "יום זיכרון לשואה ולגבורה", ובכך כמו הפרדנו הפרדה סמויה בין זו לזו, כמו העמדנו אותן
זו מול זו כמשלימות זו את זו, אך שונות זו מזו.
בשואה התביישנו כמו במום נורא וגלוי לכול. ואילו את הגבורה אימצנו אל ליבנו כמו שריד של גאווה,
כמו זכות לשאת ראש.
[...]
ואנו הכללנו לא פעם את האומללים ההם בהכללה הפסקנית והשופטת "כצאן לטבח".
כעת יודעים אנו יותר מאשר אי פעם, כי את העיקר לא ידענו - את הרחמים והעזרה, את מחברות
העברית והחשבון על סף הקבר, את אור התפילה, את היד על הכתף, את השפתיים על המצח, את פרדות
האזהבים, את המילים שנאמרו לאחר שאבדה התקווה ונותר האדם לבדו.
(249 247, 244 243' . 1962, , — , ' (

) 15(

- (1972(—
- (1973(—
- (1974(—

.19

:

—

—

—

—

) 13() (

. 200,000- 1969 . 1948 .

) 12(. —

.20

—

."

":

) 13(. — .

. —

) 12(